

Contentia decimi libri.

Dicitus liber continet historiam xv. anno: rū. quorū fere. xiii. nero regnauit qui pri- mus cōtra christi ecclēsiā adhuc nouellaz psecutōz excitauit Post hunc autē galba & otho atq; vitellius uno circiter impauerūt anno Nec si mul quidē sed successiue Magna huius libri ptem obtinet displo xpī discipulorū. viteq; & agones eoru; sed & quintiliā flosculī morales in eo con- tinentur. Habet autem capitula. cxxvij.

De bonis iniūis neronis ii.

Qualiter festus felicē succedens paulum misit ad cesarem. v.

De ismaele pōtifice & cathalago pontificum. iii

De vita iacobi fratris domini & ei⁹ passione. iii

Qualiter paulus peruenit romam & de libera ei⁹ custodia. v.

De cantibus ac lusibus & iactantia neronis vi

De luxuria eius & prodigalitate vii.

De rapinis eius & crudelitate viii.

De seneca & libris eius ix.

De libertate eius in reprehensione idolatrie x.

De duodecim persecutionibus ecclesie quarum pri- ma cepit a nerone xi.

De osfictu petri cū siōne mago & morte illius. xii

Q petrus insidias albini declinans a christo moni- tuis rediit. xii.

Qualiter captus est & cruci affixus xmj.

De exequiis eius & correptione neronis xv

De paulo qualitē patrolo suscitato ḡphē⁹ ē xvi

De constanti eius confessione coram cesare xvii

Qualitē ad suppliqū pg̃es ductores suos conuer- tit. xviii.

Qualiter decollatus est & mamphora plantille re- stituta. xix.

Qualiter post mortem apparuit plantille post ce- san & post mīstris. xx

De miraculo pauli ī eo q uoluīt se suspendere. xxi

De primatu romane ecclesie ratiōne petri & suc- cessione clementis. xxii.

Qualiter idem clemens adhesit primo doctrīe bar- nabe. xxiiij.

Qualiter postmodum adhesit petro. xxvii.

Qualiter res circa se gestas narrauit petro. xxv.

Qualitē petri matrē illi⁹ īdīcātē inuenit. xxvi

Qualiter eandem clementi īnotuit. xxvii.

Qualiter agnita est etiam a nicea & aqla. xxviii.

Qualiter faustiniāns eos ad disputandū prouo- cauit. xxix.

Assertio niceae de prouidentia. xxx

Responsiones patris ad verba niceae & aqle. xxxi.

Verbā clementis & responsio patris. xxxii.

Qualiter omnes mutuo se cognouerunt. xxxiii.

Q petrus voluit faustiniānū statī baptizari. xxxiv

De īmutatōe uult⁹ e⁹ dolo simonis magi. xxxv

Qualiter dolus magi antiochie profecit in glo- am petri. xxxvi.

Qualiter petrus rome sibi clementem substituit & de regimine docuit. xxxvii

De filia eius petronella & sancta felicula. xxxviii

De sancto marciāle lemonicensi. xxxix.

De quibusdam eius miraculis & obitu eiusde⁹. xl.

De sanctis saumiano & potenciano & almo. xli.

De sancto clemente metensi. xli.

De sancto frontone petragoricensi. xlvi

Qualiter eum dominus ī deserto visitauit. xlmj.

De sancto memmio chatalanensi. xlviij

De miraculis eiusdem & bonis opibus xlvi

De sancta thecla pauli discipula xlviij

Qualiter bestiarum seuīcām fide supauit. xlviij.

De quibusdam aliis pauli discipulis .xli.

Passio sanctoz uitalis & valerie vxoris e⁹ .l.

De filiis eorum geruasio & prothasio. & de san- cta nazario & celso .li.

De constantia sanctorum martirum nazarii & cel- si coram nerone. .lii.

De passione omnium quatuor predictor̃ sc̃oz liii

Passio sanctorum processi & martiniani. lmj

Passio sanctorum thimothei & appollinaris. lv.

De quibusdam aliis sub nerone passis. .lvj.

De gestis sancti marci euangeliste .lvij

De passione eiusdē .lvij

De causa & signis euersionis hierusalem. lviij

De biesu filio anani. lx.

De vltima dispersione apostolorum ceterorumq; discipulorum .lx.

De aduentu sancti thome ī andronopolim. lxii.

Qualiter eum cantatrix ī ouiuio manifestauit. lxii

De filia regis & eius sposo quos ad fidem & ca- stitatem conuertit .lxmj.

De palacio spirituali quod īndie regi extruxit. lxv

De aduentu eius ī superiorē īndiam. vbi pro- chris̃to passus est. .lxvi

De gestis sancti andree ī mirmidonia. lxvii.

De his que gessit apud niceaz & nicomediā .lxvij

De aduentu e⁹ ī thassalonicā & etamie ī stadio. lxix

De serpente quez occidit. & xl mortuis quos fu- scitauit. .lx.

De his que gessit apud patras & macedoniaz. lxxi

De agone eius cum egea p̃ro consule .lxij.

De crucifixiōe e⁹ et turpi morte p̃econsulīs. lxxnj

De p̃dicatōe s̃ācti mathei & lucta q̃ē magos. lxxmj

De filio regis q̃ē suscitauit .lxxv.

De furore regis hirtaci contra apostolum. prop̃ ephigeniam. .lxxvj.

De certamīne ephigenie cuz hirtaco & turpi mor- te hirtaci .lxxvij

De aplis simone & iuda & waralach duce. lxxvij

De certamīne eorum contra magos. lxxix

De serpentibus magorum quo;um morib;us īdē affli eti fuderunt .lxxx.

De ceteris apostolorum gestis ī babiloia lxxxi

De passione eozundē .lxxxiij

De sancto bartholomeo. & de astaroth lxxxij

De quibusdam signis & confessione demōis. lxxxmj

De fractōne ydoli & effigie demonis .lxxxv.

De passione apostoli. & turpi morte hostium eius & miraculo lampadis .lxxxvi.

De translatione sacri corporis et theodoro e⁹ sc̃o- ptore .lxxxvij.

De vita sancti philippi apostoli .lxxxvij

De sancto barnaba apostolo .lxxxix.

De sancto luca euāgelista .xc.

De ceteris apostolorum discipulis .xei.

De vita sancte marche .xcii.

De vita sancte marie magdalene .xcij.

De dispensatione earum cū quibusdaz discipulis .xcij

Qualiter maria ducē marfilie conuertit. et filium a domino īpetranit .xcv.

Qualiter idem dux hierosolimam et loca sancta ui- sitauit .xcvij

Qualiter ī regressu puerum suuz miraculose nu- tritum īnueit .xcvij

Qualiter etiā vxorem defunctam per beatā mariā

magdalena recuperavit	.xvij.
De draconem quem martha ligauit & populus occidit	.xcix.
De austerioritate vite illius	c
De sustentatōe iuuenis & quiescētōe aq̄ i vīm;	cī.
De querlatōe marie magdalene in deserto	cī.
De transitu eiusdem & sepulcro	cnj.
De anima eius quam uidit martha	cmj.
De felici eius transitu	c.v.
De gloriolā eiusdem exequiis	cvī
De loco sepulcrī & de comitibus eius	cvii
De sacerdote beate marie miracula n̄ credente	cvij
De clērīco desperato per eam confortato	cix
De britone per eā a naufragio liberato	cx
De sancto maximino aquēlī ep̄o & sociis eius	cxi
De sancto saturnino tholosano	.cxii.
De sancto iuliano cenomanensi	.cxiii.
De obitu eius & miraculis post obitum	cxmī
De alio iuliano p̄ quo dicitur oratio domica	cxv
De sancto hermagora & eius passione	cxvi.
Qualiter cuī sancto fortūato martinizat̄ ē	.cxvii.
De his que precesserunt mortem neronis	cxvij
De infelici eiusdem morte	.cxix.
D e galba impatore & morte eius	cxx
De quītiliano oratore & eius flosculis	cxi.
Ierum de flosculis eiusdem	cxii.
De eodem cxxij Adhuc de eodez	cxxxij
Ierum de eodem	cxxv
D e othonē imperatore & morte eius	cxxvi.
E vitellio imperatore & eius morib⁹	cxxvii.
De crudelitate & morte eius	cxxvij
F īrūm capitulo De bonis mītūs neronis	
Hugo floriacensis secundo libro.	

Laudius impator libertū & oīugis imperiis subiectus cū deficēt britā nī cuī filiū suū rxoris agrip p̄me p̄suāsionib⁹ exortez romani faciēs imperii. Neronē octauie filie sue mariū designauit impatorez. Hicqz prelatus est gener filio ordīne p̄postero. Ex cronicis eusebii. Nero iūgē quīntus ab augusto romanī adept̄ imperii dignitatē. Anno domī. l.vii. mūdi uero quartimillelio xx. impauit annis. xnj. & mensib⁹. viii. Iste qn quēnī ualde modestus extitit. Suctoniū libro sexto. Hic fuit statura pene iust a corpore maculoso & fetido. capillo sufflauo. vultu pulcro magis q̄ venusto. oculis celijs & hebetiorib⁹. ceruice obesa. vētere proiecto gracillimis crurib⁹. Liberales disciplinas om̄s fere puer attigit. auersus a philosophia ad poeticā p̄n̄. Carmina libēter & sie labore composuit. Habuit & p̄mēdī fīngēdīqz maxime nō mediocre studiū. Qrsus impiuā a pietatis ostentatōe ex augusti impatuā p̄cepto se p̄fessus nec liberalitatē. nec clemētē. nec co mitatis qđem exhibēde ullā occasionē om̄lit. Grauiora uectigalia aboleuit aut mīmit. Senatoz nobilissimo cui qz s̄re familiari destituto annua solaria constituīt. Cunqz de supplicio cuiusdā capite dānati. vt ex more subscriberz admonerez q̄ velle inquit nescire literas. Agēti grās senatui respōdit cū meruero. Interdictū est ne quid in popimis preter legumia uenirz. cū anteā nūllū nō obsoniū gen̄ p̄poneretur. Qualiter festus felici succedēs paulum misit ad cesarem. Commentor.

Ora ē aut̄ dissensio inter iudeos & gentiles in cesarea de honore ciuitatis. Iudei n̄ se p̄fēbant gentilibus. quia herodes a scalōita qui circūcisionē suscepit. fuerat edito r̄ uitatis & appellauit cesareū in honorē cesaris. Gentiles se p̄fēbant iudeis dicētes. q̄ a gentibus fīca est primaria edificatio ciuitatis. que ante q̄ reedifi caret ab herode dicta ē p̄rgo stratonis. Felix aut̄ a primo fouit partē iudeoz dōec exhausit mar supia eoī. Postea fouit p̄tem gētīlū intantum q̄ militibus gentiliū de dit li centiā intrādi domos iudeoz & dīnīpēdī bona eoī. Vnde accusat̄ est a iudeis ad neronē. & biennio ab accusatōe amot̄ est a p̄sidatu & substitutus est ei festus Voleā au tē in fine presidat̄ sui placē iudeis. r̄ eliquit paulū uincū. Fest̄ aut̄ cuī ueniss̄ in prouinciā. paulus a iudeis corā eo cōuētus appellauit cesarē. Descenvit aut̄ rex agrrippa in cesareā auditō q̄ ibi ess̄. festus ut accusat̄ iudeos apud eū. Ite nāqz agrippa in festus erat iudeis. quia cū accepiss̄ potestate a romano impatore constituēt summu sacerdotem. cōstituebat eos q̄ non erāt aaronite. Fecerat etiā fenestrā in palacio suo eminentē unde potat uide. q̄cunqz siebat in templo sacrificia. quod scilicet moleste sustinentes iudei. ficerunt murū oīpositum fenestre eminentiōē fenestra. Venerat aut̄ specialiter agrippa rogaturus festuz ut murū illuz obruerz. Cum aut̄ descēdiss̄ honōrifice susceptus est a festo. Et exposita ei accusatōe iudeoz cōtra paulum. respondit agrippa se velle eum uide. Altera aut̄ die iubēte festo adductus est paul̄. cepit qz d̄ omnib⁹ reddē ratōm. Et d̄crevit agrippa q̄a appellauerat ad cesarē mitiētus erat. Et traditus est paulus iulio cētūriōi cohortis auguste mīlitū. sc̄ qui missi fuerāt ab augusto. III. **D**e ismaele pontifice & cathalago pontificum. T panitez miserunt romā nuncios iudi cōtra agrippā aduersus quē multas habebant quetas. quia ut supra p̄taxauimus constituerat ismaelē summu sacerdotē. cum non ess̄ de gene aaron. Ponit hic iosephus cathalagū sacerdotum qui fuerunt ab institutione trium tēpōz. Ab aaron em̄ vsqz ad tēp̄ dāuid fuerūt xni. vnuis p̄ alium in sexcētis. xii. annis & succedebant filiū patrib⁹. Primo geitūs nāqz filius aarō. s. eleazar pat̄i successit in summu sacerdotē. & finees filiū eleazar successit ei. & sic in posteruz. Nam d̄ ithamar non erant summi sacerdotes s̄ minores. nisi pauci circa tempa dāuid. Nam i hely translatū est sacerdotiū ad filios ithamar. Abiathar quoz erat d̄ ieba mar. quē depositus salomon. & eius lēco statuit zādoch qui erat d̄ eleazar. Dāuid aut̄ volēs ampliare cultū dei vidēs q̄ non sufficēt vnuis summū sacerdos administratiōi. quia si infirmarēt non erat interim q̄ incēsum ponerz. quod nē erat singulis diebz offerti. Instituit xxiii. summos sacerdotes. quorū xvi. d̄ genere eleazar. viii. d̄ ithamar. Vnuis tamen illorū erat summus qui dicebat̄ p̄inceps sacerdotū. Administrabant̄ at p̄ septimanās. que hereditario iure duolute sunt ad posteros eoī. Et unusquisqz cum administrabat secum hēbat. xxiii. minores sacerdotes & totidē leuitas. & totidē iāitores. duplicito numero natīneoz. Fuerūt at d̄ce & oīcto p̄incipes sacerdotū a tēpe dāuid vsqz ad transmigrationē babilonis. in. cccc. lx annis. A ēns migra tōe autem babilonis sacerdotiū cessauit vsqz ad r̄dituz de captiuitate sub sorobabel. & ihu magno